

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10 novembra 2014. god.
Br. ref.:RK724/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI50/14

Podnosilac

Shemsi Bekteshi

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda
Rev. br. 277/2013 od 6. decembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Shemsi Bekteshi, sa prebivalištem u Dubnici (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud), Rev. br. 277/2013 od 6. decembra 2013. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 19. februara 2014. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodno „*negira pravo iz člana 46. Ustava*“.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 19. marta 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 1. aprila 2014. god., predsednik Suda je imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Kadri Kryeziu.
7. Dana 15. maja 2014. god., Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 15. septembra 2014. god., predsednik Suda je zamenio sudiju izvestioca Robert Carolan i umesto njega imenovao sudiju Almiro Rodrigues.
9. Dana 16. septembra 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 30. maja 2005. god., Energetska korporacija Kosova (u daljem tekstu: EKK) je usvojila zahtev podnosioca za penziju u kategoriji „A“ (odluka br. 90/04), u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/35 i Statutom penzijskog fonda EKK-a.
11. U gore navedenoj odluci je utvrđeno da će isplata penzije za podnosioca zahteva početi 1. juna 2005. god. i da će se okončati 1. jula 2010. god., kao i da će mesečna penzija iznositi 105 evra. Pored toga, u odluci je navedeno da nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Komisiji za razmatranje sporova.
12. Prema podnetim dokumentima, na ovu odluku nije izjavljena žalba.
13. Posle 1. jula 2010. god., i kao što je navedeno u sporazumu, EKK je prestala da isplaćuje penziju podnosiocu zahteva.
14. Podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini.

15. Dana 2. februara 2011. god., Opštinski sud u Prištini (presuda C. br. 2256/2010) je odbio kao neosnovanu tužbu podnosioca zahteva, utvrđujući da je „EKK ispunio obavezu kao što je navedeno u sporazumu i da kada je potpisan sporazum nije izjavljena nikakva žalba“.
16. Podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu u Prištini na presudu Opštinskog suda.
17. Dana 27. maja 2013. god., Apelacioni sud (presuda Ca. br. 4022/2012) je odbio kao neosnovanu žalbu i potvrdio presudu Opštinskog suda od 2. februara 2011. god.
18. Podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova.
19. Dana 6. decembra 2013. god., Vrhovni sud Kosova (presuda Rev. br. 277/2013) je odbio reviziju kao neosnovanu.
20. Vrhovni sud ocenjuje:

“Vrhovni sud Kosova ocenjuje da su nižestepeni sudovi pravilno utvrdili da je tužilac sam aplicirao za sticanje penzije – invalid I kategorije, zahtev koji je usvojen od strane tužene, i na osnovu odluke br. 90/4 od 30.5.2005. god., isplata penzije je počela od 1.6.2005. god. i završila se 1.7.2010. god., mesečnoj u visini od 105.00 € mesečno, dok aplikant ne navršši 65 godina, ili 60 meseci isplate penzije. Tužilac je mogao da uloži žalbu protiv ove odluke u roku od 15 dana od dana njenog uručivanja, Odboru za razmatranje nesuglasica, preko administracije Penzijskog fonda, međutim nije uložio žalbu i penziju je primao sve do 01.07.2010. godine. Ovaj sud ocenjuje da nakon isplate ove zarade u trajanju od 60 meseci, tužena više nema ni jednu obavezu, zato što je ispunila zakonsku obavezu koja proizilazi iz pomenute odluke. Na osnovu zakonske odredbe iz člana 11.1 pod b) Uredbe 2001/27 Osnovnog zakona o radu na Kosovu, koja predviđa da do raskida ugovora o radu može pored ostalog doći i pismenim sporazumom između poslodavca i zaposlenog, s toga se u konkretnom slučaju smatra da je tužilac svojim potpisom na rešenje tužene, br. 90/4 i neosporavanjem na osnovu pravne pouke, pokazao svoju volju da se radni odnos pretvori u drugi pravni odnos.

...

“Navodi iz revizije o tome da tužena tužiocu nije uručila pismenu odluku o prestanku radnog odnosa sa pravnom poukom, čime je tužilac doveden u zabludu nadajući se da će mu se nakon izlečenja i rehabilitacije omogućiti vraćanje na radno mesto, kao što je predviđeno u odredbi člana 2 pod (b) Statuta dopunskog penzijskog fonda, Vrhovni sud Kosova je ocenio kao neosnovane, zato što je isti sam aplicirao za invalidsku penziju i sam potpisao spornu odluku u kojoj je navedeno da pomenuta odluka zamenjuje sve dosadašnje akte potpisane između EKK i korisnika, a koju tužilac nije osporio na osnovu date pravne pouke“.

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva tvrdi da je u presudi Vrhovnog suda Kosova „povređen član 46 Ustava Republike Kosovo vezano za član 1. Protokola Evropske konvencije za ljudska prava, takođe je povređen član 31 Ustava, vezano za član 6. Evropske konvencije za ljudske prava“.
22. Podnosilac zahteva, u nastavku navodi da: *“Nije pravilno primenjen član 2, tačka b Statuta penzijskog i invalidskog fonda KEK-a, kojim se predviđa da u slučaju ako se penzijski invalid izleči (rehabilituje), a njegovo izlečenje utvrdi Institut za medicinu rada, radnik stiče pravo na vraćanje na rad. Nije uzeta u obzir činjenica da komisija Instituta za medicinu rada EKK-a nije bila nadležna da tužioca proglasi invalidom prve kategorije, iz činjenice što ovo pravo na osnovu zakona ima samo stručna komisija Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu“.*
23. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda *„Ukidanje presuda sva tri suda i da naloži vraćanje na posao“.*

Prihvatljivost zahteva

24. Pre svega, Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti.
25. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.
26. U tom smislu, Sud se poziva i na pravilo 36 (1) c) i (2) b) Poslovnika o radu, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...]
b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,
[...]”
27. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije potkrepeo svoju tvrdnju na ustavnim osnovama i da nije pružio dokaz da su njegova osnovna prava i slobode povređena od strane redovnih sudova.
28. Sud može samo da razmatra da li su dokazi bili predstavljeni na takav način da su postupci uopšteno, gledano u njihovoj celini, bili sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, između ostalih izvora, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).

29. Sud primećuje da je Vrhovni sud dovoljno obrazložio svoju presudu i stoga, Sud ne može da zaključi da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
30. Sud podseća da je u drugim slučajevima (*v.g.* KI40/09) odlučeno u pogledu privremene naknade za prekid radnog odnosa od strane EKK-a. Međutim, Sud primećuje da se ovaj zahtev KI50/14 razlikuje od gore navedenih slučajeva (*v.g.* KI40/09). U stvari, u ovim slučajevima, EKK i bivši zaposleni su potpisali sporazum za privremenu nadoknadu do osnivanja Penzijsko invalidskog fonda Kosova bez navođenja krajnjeg datuma; u ovom slučaju KI50/14 EKK i bivši zaposleni su potpisali sporazum o privremenoj nadoknadi za rok od pet godina, dakle, postoji određeni datum.
31. Sud smatra da podnosilac zahteva nije objasnio zašto je i kako njegovo pravo na imovinu garantovano članom 46. Ustava povređeno. Sama izjava da je Ustav povređen ne može da se smatra ustavnom žalbom. Sud naglašava da nije dužnost Suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane redovnog suda, osim i u onoj meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
32. Dakle, Sud ne treba da postupa kao sud četvrtog stepena, kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28. Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
33. Dakle, u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika, zahtev je očigledno neosnovan i stoga neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, pravilima 36 (1) c) i 56 (2) Poslovnika, dana 16. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani